

Dosar nr. 4-518/19

HOTĂRÎRE *În Numele Legii*

20 noiembrie 2019

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)

Președintele ședinței, Judecătorul

Grefier

Cristina

cu participarea:

Agentului constatat

Apărătorului părții vătămate

Victor Sandu

Vlad Dântu, Titomir Cristina, Cerempei

Cristina Rotari

Țurcan – Donțu Arina

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională în privința lui
*****, a.n.*****, IDNP:*****, domiciliat în r-nul
*****,

în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 54/2 alin.(2) Codul contravențional,

a c o n s t a t a t :

La data de 04.03.2019, de către agentul constatat din cadrul Consiliului pentru prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, președinte Ian Feldman, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție nr.01, în privința făptuitorului *****, în baza art. 54/2 alin.(2) CC RM, în circumstanțele în care "La 11.02.2019 *****, asigurarea Egalității prin Decizia pe cauza nr. 221/18 a constatat în acțiunile dlui Alexei *****, șef al Inspectoratului de Poliție Telenești, discriminare sub formă de hărțuire a dnei Ludmila Ostap în câmpul muncii pe criteriu de sex și statut matrimonial astfel precum este prevăzut la art. 54² alin. (2) Cod Contravențional."

Astfel, materialul contravențional fiind remis în temeiul art. 423/5 Cod Contravențional, conform competenței Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana).

Ulterior, la data de 19.03.2019, făptuitorul ***** nefiind de acord cu procesul-verbal nr. 01 din 04.03.2019, întocmit în privința sa în baza art. 54/2 alin.(2) CC RM, a depus contestație.

Ulterior, Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), Corcea Nicolae, a transmis spre verificarea posibilității conexării cauzei contravenționale nr. 5r-2939/19, intentată în baza contestației cet. *****Alexei, împotriva procesului-verbal nr. 01 din 04.03.2019, întocmit în baza 54/2 alin.(2) Cod Contravențional, cu cauza contravențională nr. 4-518/2019 de învinuire a lui *****Alexei în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 54/2 alin.(2) Cod Contravențional.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20.11.2019, nr. 4-518/19, cauzele contravenționale nr. 5r-2939/19, intentată în baza contestației cet. *****Alexei, împotriva procesului-verbal nr. 01 din 04.03.2019, întocmit în baza 54/2

alin.(2) Cod Contravențional, aflată în procedura judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), Corcea Nicolae, cu cauza contravențională nr. 4-518/2019, de învinuire a lui *****Alexei în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 54/2 alin.(2) Cod Contravențional au fost conexe pentru a fi examinate într-un singur proces.

În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator din cadrul Consiliului pentru prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, președinte Ian Feldman, Cristina Rotari împuternicită în baza procurii nr. 30/1163 din 11.07.2019, a susținut procesul-verbal întocmit și a solicitat aplicarea în privința făptuitorului a unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă în mărime de 240 unități convenționale cu privarea de a ocupa funcții în cadrul Inspectoratului General al Poliției Republicii Moldova, pe un termen de 3 luni.

*Apărătorul victimei Ludmila Ostap, Țurcan – Donțu Arina a solicitat a fi recunoscut făptuitorul *****Alexei vinovat în fapta incriminată, cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă.*

*Victima Ludmila Ostap, făptuitorul *****Alexei și apărătorul acestuia Cernomoret Sergiu inițial s-au prezentat la ședințele de judecată, ulterior fiind absenți la examinarea cauzei contravenționale. Totodată instanța de judecată va menționa că, făptuitorul *****Alexei a depus mai multe cereri de amânarea ședinței de judecată pe motiv de boală, iar la ședința de judecată din data de 20 noiembrie 2019 nu s-a prezentat nici făptuitorul nici apărătorul său. Astfel, instanța de judecată a apreciat cererea de amânarea ședinței de judecată ca fiind una abuzivă și a dispus examinarea cauzei în lipsa făptuitorului și apărătorului său care nu s-a prezentat nemotivat la ședința de judecată.*

Studiind materialele dosarului contravențional, instanța de judecată ajunge la concluzia, că învinuirea imputată făptuitorului și-a găsit confirmare în cadrul ședinței de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional: examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de judecată reține că, Legea prevede redactarea procesului-verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, astfel la cazul dedus spre examinare au fost respectate prevederile art. 443 alin. (1) lit. d), e) Codul Contravențional, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

În ședință de judecată s-a constatat că, la data de 04.03.2019, de către agentul constator din cadrul Consiliului pentru prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, președinte Ian Feldman, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție nr.01, în privința făptuitorului *****, în baza art. 54/2 alin.(2) CC RM, în circumstanțele în care ”La 11.02.2019 *****sigurarea Egalității prin Decizia pe cauza nr. 221/18 a constatat în acțiunile dlui Alexei *****, șef al Inspectoratului de Poliție Telenești, discriminare sub formă de hărțuire a dnei Ludmila Ostap în câmpul muncii pe criteriu de sex și statut matrimonial astfel precum este prevăzut la art. 54² alin. (2) Cod Contravențional.”

Astfel, materialul contravențional fiind remis în temeiul art. 423/5 Cod Contravențional, conform competenței Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana).

Totodată, instanța de judecată constată că, există temeiul atragerii la răspundere contravențională a lui *****, în acțiunile căruia este prezentă fapta ilicită cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege manifestată prin, ”hărțuire pe criterii de statut matrimonial și sex în câmpul muncii”.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Instanța menționează că, vinovăția lui ***** în săvârșirea contravenției imputate, a fost dovedită pe deplin prin materialul probator administrat de agentul constator.

La cercetarea cazului de contravenție, instanța de judecată a constatat că, a fost comisă contravenția, persoana poate fi trasă la răspundere și aceasta este vinovată de comiterea acestei contravenții.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ține cont de prevederile art. 32, 34 Cod contravențional, caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției de caracteristica persoanei.

Existența circumstanțelor atenuante și/ sau agravante nu s-au stabilit.

În conformitate cu art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 425 alin. (3) Cod contravențional, Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Soluționând cauza contravențională și contestația, instanța de judecată a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, a evidențiat atât circumstanțele care dovedesc vinovăția lui *****, cât și pe cele favorabile acestei persoane, ca, în consecința aprecierii probelor cercetate în ședință în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și în baza legii, să se confirme incontestabil

vinovăția lui ***** de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 54/2 alin.(2) din Codul contravențional, motiv pentru care ***** va fi găsit vinovat de comiterea contravenției menționate.

La aplicarea sancțiunii contravenționale, instanța de judecată ține cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei, dar și de circumstanțele atenuante și de cele agravante.

La caz instanța va reține că, Constituția Republicii Moldova prin art. 16 alin. (2) prevede că toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității la art. 1 alin. (1) stabilește că scopul prezentei legi este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în sferile politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vârstă, dizabilitate, opinie, apartenență politică sau orice alt criteriu similar; art. 2 oferă definiția discriminării ca fiind orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți a persoanei sau a unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile reale, stipulate de prezenta lege sau pe criterii presupuse; hărțuire - orice comportament nedorit care conduce la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, având drept scop sau efect lezarea demnității unei persoane pe baza criteriilor stipulate de prezenta lege; victimizare - orice acțiune sau inacțiune soldată cu consecințe adverse ca urmare a depunerii unei plângeri sau înaintării unei acțiuni în instanța de judecată în scopul asigurării aplicării prevederilor prezentei legi sau în scopul furnizării unor informații, inclusiv a unor mărturii, care se referă la plângerea sau acțiunea înaintată de către o altă persoană art. 3 stabilește că subiecți în domeniul discriminării sunt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat; art. 7 alin. (1) se interzice orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza criteriilor stabilite de prezenta lege, care au drept efect limitarea sau subminarea egalității de șanse sau tratament la angajare sau concediere, în activitatea nemijlocită și în formarea profesională. Interzicerea discriminării pe bază de orientare sexuală se va aplica în domeniul angajării în muncă și al ocupării forței de muncă; alin. (2) se consideră discriminatorii următoarele acțiuni ale angajatorului: lit. f) hărțuirea.

Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, la art.4 alin. (1) prevede că activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea dreptului omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, transparenței, respectării secretului de stat și al altor informații oficiale cu accesibilitate limitată.

Codul muncii nr. 154/2003 la art. 1 prevede noțiunea de demnitate în muncă - climat psihoemoțional confortabil în raporturile de muncă ce exclude orice formă de comportament verbal sau nonverbal din partea angajatorului sau a altor salariați care poate aduce atingere integrității morale și psihice a salariatului; art. 8 alin. (1) în cadrul raporturilor de muncă acționează principiul egalității în drepturi a tuturor salariaților. Orice discriminare, directă sau indirectă, a salariatului pe criterii de sex, vârstă, rasă, culoare a pielii, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, domiciliu, handicap, infectare cu HIV/SIDA, apartenență sau activitate sindicală, precum și pe alte criterii nelegate de calitățile sale profesionale, este interzisă; art. 9 alin. (2) angajatorul este obligat: lit. d) să ofere salariaților munca prevăzută de contractul individual de muncă; lit. f⁶) să asigure respectarea demnității în muncă a salariaților.

Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 111 din 25.06.1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei în art. 1 lit. a) definește noțiunea de discriminare ca fiind orice diferențiere, excludere sau preferință întemeiată pe rasă, culoare, sex, religie, convingeri politice, ascendență națională sau origine socială, care are ca efect să suprimă sau să știrbească egalitatea de posibilități sau de tratament în materie de ocupare a forței de muncă și de exercitare a profesiei; art. 2 obligă orice stat membru care aplică prezenta convenție să formuleze și să practice o politică națională care să urmărească promovarea, prin metode adaptate condițiilor și uzanțelor naționale, a egalității de posibilități și de tratament în materie de ocupare a forței de muncă și exercitare a profesiei, în scopul eliminării oricăror discriminări.

Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale în art. 2 alin. (2) stipulează că, statele părți la prezentul Pact se angajează să garanteze că drepturile enunțate în el vor fi exercitate fără nici o discriminare întemeiată pe rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau pe orice altă împrejurare, art. 6 alin. (1) stabilește că, statele părți la prezentul Pact recunosc dreptul la muncă ce cuprinde dreptul pe care îl are orice persoană de a obține posibilitatea să-și câștige existența printr-o muncă liber aleasă sau acceptată și vor lua măsuri potrivite pentru garantarea acestui drept.

Analizând și studiind procesul-verbal cu privire la contravenție din 04.03.2019, prin prisma art.442 și 443 Codului contravențional, instanța îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate. În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În cadrul ședinței de judecată, s-a stabilit cu certitudine că, făptuitorul, *****, a săvârșit cu vinovăție o faptă care atentează la valorile sociale ocrotite de lege manifestată prin, ”hărțuire pe criterii de statut matrimonial și sex în câmpul muncii”, sfidînd astfel prevederile art. 54² alin.(2) Cod Contravențional.

Totodată, instanța de judecată consideră că vinovăția făptuitorului *****, se confirmă prin materialele cauzei contravenționale (din materialul contravențional în original nr. 01 din 04.03.2019), și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție din 04.03.2019 (f.d.1-2), citație (f.d.3), extras privind drepturile contravenientului nr.218 din 24.10.2008 (f.d.4), extras poștă (f.d.5), citație, extras, aviz (f.d.6-10), decizie din 11

februarie 2019, nr. 221/18 (f.d.11-16), plic (f.d.17), înregistrarea audio din 12.11.2018, și 19.11.2018.

Necesită a fi menționat că, atât legislația națională (art. 15 alin. 1 și art. 19 din Legea nr. 121 cu privire la asigurarea egalității), cât și practica Curții Europene a Drepturilor Omului (printre multe altele, a se vedea cauza Dordevic c. Croația par. 82-84, par. 177, cauza Chassagnou și alții v. Franța par. 91-92, Timishev v. Rusia par.57) stabilesc o regulă specială referitor la sarcina probei în litigiile privind discriminarea, și anume: sarcina probei trece la reclamat atunci când petiționara/petiționarul prezintă dovezi din care se poate prezuma că a existat un tratament discriminatoriu. Pentru a institui o prezumția hărțuirii petiționara urma să prezinte fapte care să arate prezența cumulativă a următoarelor elemente: a) comportamentul nedorit, b) care a condus la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, c) scopul sau efectul comportamentului a fost să lezeze demnitatea, d) pe baza unui criteriu protejat.

Analizând materialele dosarului, instanța stabilește că prezumția hărțuirii a fost instituită în acțiunile făptuitorului *****.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25.05.2012, sarcina de a proba că faptele în cauză nu constituie discriminare revine persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie.

Astfel, instanța reține că, făptuitor nu a prezentat instanței careva probe plauzibile ce resping faptele stabilite de către agentul constator.

Mai mult instanța a luat act de înregistrarea audio în care aplicabilitatea criteriului de sex, poate fi reținută din afirmația făptuitorului *****Alexei, precum că pe funcția de șef al secției urmărire penală el ar vedea un bărbat (intervalul 04:00 - 04:41 și minutul 13:52 din înregistrarea audio anexată la dosar) denotă motivul pentru care acesta a început să aplice victimei presiuni psihologice.

În context, instanța nu reține existența unor circumstanțe atenuante sau agravante în privința făptuitorului *****.

Astfel, cu referire la cele enunțate supra și având în vedere că vinovăția lui ***** de săvârșirea contravenției privind depășirea atribuțiilor de serviciu este dovedită pe deplin, instanța de judecată consideră rațional ca acestuia să i se aplice o sancțiune contravențională în concordanță cu acțiunile sale contravenționale și potrivit gravității lor, sub formă de amendă, a cărei mărime se va încadra în limita sancțiunii prevăzute de norma materială contravențională respectivă și, nu în ultimul rând, cu aplicarea sancțiunii complementare privind privarea de dreptul de a mai deține alte funcții. De altfel, sancțiunea privării de dreptul de a desfășura o anumită activitate constă în interzicerea temporară pentru persoana fizică de a desfășura o anumită activitate și poate fi aplicată în cazul în care activitatea a constat în săvârșirea contravenției sau în cazul în care contravenția constă în încălcarea regulilor de desfășurare a acestei activități - ceea ce reprezintă această cauză contravențională.

La stabilirea categoriei pedepsei care îi va fi aplicată făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției săvârșite, de persoana vinovată și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravențională, precum și de faptul că, pedeapsa contravențională este o măsură de

constrângere statală, un mijloc de corectare și de reeducare a contravenientului, care se aplică de către instanțele de judecată, în numele legii, în cazul persoanelor care au săvârșit contravenții, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Mai mult, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea făptuitorului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fapte contravenționale atât de către contravenienți, cât și de către alte persoane.

Constatând și elucidând circumstanțele descrise mai sus, ținând cont de scopul legii și al pedepsei contravenționale, inclusiv de criteriile generale de individualizare a pedepsei, modificările operate la art.54/2 alin.(2) al Codului Contravențional, instanța de judecată consideră că acțiunile lui ***** urmează să fie calificate potrivit art.54/2 alin.(2) al Codului Contravențional, și ca în privința lui *****, să i se aplice o sancțiune pecuniară în concordanță cu acțiunile sale contravenționale și potrivit cu gravitatea contravenției săvârșite și a cărei mărime va fi corespunzătoare cu sancțiunea prevăzută de respectiva normă materială contravențională, iar pedeapsa potrivită pentru acesta va contribui la restabilirea echității sociale și la corectarea celui din urmă.

În conformitate cu art.462 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat ***** în săvârșirea contravenției prevăzute de art.54² al.(2) Cod Contravențional, aplicându-i-se o sancțiune contravențională cu amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale, ceea ce constituie 10000 (zece mii) lei, cu privarea de a ocupa funcții în cadrul Inspectoratului General al Poliției Republicii Moldova sau în cadrul subdiviziunilor acestuia, pe un termen de 6 (șase) luni.

Se aduce la cunoștința lui ***** că, în conformitate cu prevederile art.34 alin.(3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, în acest mod, se va considera că sancțiunea amenzii a fost executată în totalitate, în caz contrar, amenda urmând a fi achitată în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia.

Hotărîrea cu drept de atac cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana).

Președintele ședinței,
Judecătorul:

Sandu

Victor